

[Undervisningsministeren]

troede jeg egentlig ikke man gjorde, men jeg skal gerne stå ved citaterne fra udvalget. Det, jeg sagde i udvalget, var, så vidt jeg husker, til hr. Bertel Haarder, og dér gik jeg imod hans synspunkter, som var en meget firkantet tro på, at man kunne løse alle kapacitetsproblemer for de erhvervsfaglige uddannelser ved at tage 3 eller 5 mere ind på hvert hold. Jeg prøvede i et langt samråd at forklare hr. Bertel Haarder, hvorfor det ikke kunne lade sig gøre.

Men at hr. Bertel Haarders model ikke lader sig gennemføre, skal ikke føre til, at vi ikke ser på, om vi her i 1981, 1982 og 1983, hvor vi ved at vi står med en stor pukkel af 16-17-årige, ekstraordinært kan tage nogle flere ind ved foranstaltninger, vi under normale forhold måske ikke ville synes var ønskværdige. Der vil inden for visse områder være mulighed for at få en enkelt eller to mere på holdene. Der vil, hvor det drejer sig om udbygning af nye skoler, være mulighed for at indrette dem inventarmæssigt, maskinparkmæssigt således, at der i stedet for at være 12 måske kan være 13 eller 14 elever. Der vil være mulighed for at sige: ja men der er normalt og generelt et vist frafald i starten af basisåret, og kan vi sikre, at dette frafald bliver fyldt op, så basisholdene ikke kommer til at køre med en lav kvotient hele året igennem? Alt sammen ud fra den betragtning, at det dog er bedre at få dem ind end at gøre, som vi måtte gøre sidste år: at afvise omkring 5.000 unge og sige til dem: I kan desværre ikke få en uddannelse.

Jeg mener, at man bør lægge sin fantasi i blød og overveje, hvad der er af muligheder på dette område i disse år, hvor presset – det er jo altså 3 år, det drejer sig om – er ekstraordinært stort.

Hr. Bertel Haarder var inde på administrationsdepartementets rapport. Jeg synes ikke, vi skal tage det bal op én gang til. Jeg har unægtelig nogle gange gjort hr. Bertel Haarder opmærksom på, at jeg ikke er enig i den rapport. Jeg betragter ikke den omstændighed, at et ungt menneske går i 10. klasse og derefter tager en EFG-uddannelse eller en gymnasiuddannelse, som en dobbeltuddannelse, i hvert fald ikke en uønskværdig dobbeltuddannelse, således som administrationsdepartementet gør det. Det er en lang debat, vi har ført den før, og jeg synes måske nok, at vi skulle lade den ligge i dag.

Så vil jeg bruge nogle minutter til at kommentere de 3 forslag fra venstre, som på lidt mærkværdig vis nu er blevet taget ind i redegørelsesdebatten.

Jeg vil om forslag nr. B 61 om fremskaffelse af lære- og praktikpladser med et lettere omskrevet citat af hr. Bertel Haarder fra sidste forår sige, at det mest fornuftige, der er i dette forslag, drejer sig om ting, der allerede er sat i gang eller er under overvejelse. Spørgsmålet om lære- og praktikpladser er som bekendt fremdraget i regeringsredegørelsen, og jeg kan være ganske enig med hr. Fogh Rasmussen i, at der bør gøres en særlig indsats på dette område. Men om denne indsats skal gøres og skal udformes, som det er foreslået i venstres forslag, synes jeg nok er en noget anden sag.

Nu har vi haft overordentlig kort tid. Der har været meget hastværk med at få denne sag på dagsordenen, så vi har haft meget kort tid til at foretage beregninger på det. Men de løselige beregninger, vi i ministeriet har foretaget over punkterne 1 og 2 i dette forslag, tyder i hvert fald på, at det her fremsatte forslag vil beløbe sig til – hvis vi regner med praktikpladssituationen sidste år og 2.000 ekstraordinære pladser, det er vel ikke for meget at regne med – ekstraudgifter på op imod 60 mill. kr. for stat og kommuner. Det synes jeg er et relativt kostbart forslag, ikke mindst når man tænker på, at det kommer fra et parti, der går så kraftigt ind for offentlige besparelser, som venstre gør det.

En lang række andre af de punkter, der er nævnt, har også været inddraget. Det gælder f. eks. spørgsmålet om proceduren for godkendelse af lære- og praktikpladser. Derom kan jeg oplyse, at jeg allerede i efteråret har rettet henvendelse til de faglige udvalg om at overveje, om kriterierne for godkendelse af lære- og praktikpladser kan gøres smidigere. Det fremgår også af arbejdsministerens redegørelse, at han er inde på overvejelser om, hvordan godkendelsesproceduren kan forenkles. Jeg kan da nævne, at Arbejdsgiverforeningen og LO her i januar har rettet en henvendelse helt svarende til den, som jeg lige har sagt at jeg har sendt til de faglige udvalg.

Med hensyn til spørgsmålet om en kampagne for oprettelse af lære- og praktikpladser kan jeg give den oplysning, at jeg i efteråret anmodede bestyrelserne for handelssko-